

Arrest

nr. 157 816 van 7 december 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X - X
beiden enkel als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kind X, die verklaren van Israëlische nationaliteit te zijn, op 18 september 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 juli 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. BRAUN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers hebben op 10 april 2013 een aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 10 juli 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 22 augustus 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkenen vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006. De Omzendbrief van 21 juni 2007 stelt overigens expliciet dat de Dienst Vreemdelingenzaken de aanvraag onontvankelijk moet verklaren wanneer de identiteitsdocumenten niet bij de aanvraag gevoegd werden of de reden van hun afwezigheid niet werd meegedeeld.

Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister kan niet gelijkgesteld worden met de documenten vernoemd in de omzendbrief 21.06.2007. Het voorgelegde document is een verblijfstitel, dit wil zeggen een erkenning door de administratieve diensten van het recht op tijdelijk verblijf op het Belgisch grondgebied van een vreemdeling. Dit document stelt de identiteit van de houder niet vast, ook al worden zijn identiteitsgegevens erop vermeld.

2. Over de rechtspleging

Verzoekers hebben binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wensen neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

"Aangaande de ontvankelijkheid van de aanvraag dd. 10 april 2013:

Lid 1 van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 luidt als volgt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft."

De wet maakt enkel gewag van een identiteitsdocument en specificeert dit niet verder.

Door te stellen dat verzoekers absoluut verplicht waren een kopij van hun paspoort bij te brengen, heeft verwerende partij een voorwaarde toegevoegd die niet in de wet is opgenomen.

Aangezien er bij de aanvraag wel degelijk identiteitsdocumenten werden gevoegd, dat verzoekers wel degelijk gekend zijn bij verwerende partij aangezien zij hier reeds jarenlang verblijven en verwerende partij dan ook geen enkele "schade" heeft ondervonden bij het feit dat het niet de kopijen van de paspoorten was die werden gevoegd, dient de beslissing van verwerende partij dd. 10 juli 2013 te worden vernietigd.

Daarenboven dienen verzoekers op te werpen dat zij nooit enige uitnodiging tot regularisatie van de aanvraag dd. 10 april 2013 hebben mogen ontvangen van verwerende partij, hetgeen duidelijk op de kwade trouw van verwerende partij duidt.

Voor de goede orde worden thans een kopie van de paspoorten van verzoekers bij onderhavig verzoekschrift gevoegd (Stuk 2).

Aangaande de gegrondheid van de aanvraag 9bis dd. 10 april 2013

Wat betreft de gegrondheid van de zaak, verwijzen verzoekers naar hun aanvraag dd. 10 april 2013, die integraal en onsplitsbaar deel uitmaakt van onderhavig verzoekschrift en die tevens in zevenvoud mee word verzonden.

Ook de bijlagen bij de aanvraag dd. 10 april 2013 worden aan onderhavig verzoekschrift gevoegd (Stukken 3-7).

Verzoekers wensen nog op te merken dat mevrouw M. M. thans zwanger is, wat er nog meer toe bijdraagt dat de aanvraag overeenkomstig artikel 9bis niet in het buitenland kan worden ingediend en dat verzoekers hun leven in België verder uitbouwen.

De aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 dient aldus ontvankelijk én gegrond te worden verklaard."

3.2 Vooreerst merkt de Raad op dat waar verwerende partij in de nota met opmerkingen betoogt dat geen schending van een rechtsregel of rechtsbeginsel is ingeroepen zij niet kan worden gevolgd. De verwerende partij onderscheidt in haar nota zelf een middel in de uiteenzetting en is erin geslaagd deze vrij omstandig te beantwoorden en de Raad stelt vast dat de verzoekende partijen wel degelijk een rechtsregel aanduiden, met name artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Artikel 9bis, § 1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoot.”*

In de Memorie van Toelichting wordt aangaande artikel 9bis van de vreemdelingenwet gesteld: *“De bedoeling van artikel 9bis is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf, die in buitengewone omstandigheden wordt ingediend door een vreemdeling bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgesteld reistitel onontbeerlijk is: de machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de (gewilde) onduidelijkheid over de identiteit te gaan regulariseren.”* (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, artikel 4 van de wet van 15 september 2006, *Parl.St.* Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 33).

De omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen ten gevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006, die werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 4 juli 2007, weerspiegelt het gestelde in de memorie van toelichting en verduidelijkt *“in dit verband kunnen enkel een internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of een nationale identiteitskaart aanvaard worden. Het is hierbij niet vereist dat deze documenten nog geldig zijn.”*

Er dient tenslotte te worden gesteld dat uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet blijkt dat het de bedoeling van de wetgever is dat een vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet zijn identiteit *“aantoot”* (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 12).

De Raad van State wijst er daarenboven op dat de voorwaarden dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument en de gevallen waarin die voorwaarde niet van toepassing is, gelden voor de wijze waarop de aanvraag om machtiging tot verblijf kan worden ingediend en derhalve de ontvankelijkheid van de aanvraag betreffen (cf. RvS 8 mei 2012, nr. 219.256).

In casu blijkt uit de bestreden beslissing dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is verklaard omdat niet voldaan is aan de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde. Verzoekers leggen noch een identiteitskaart, noch een paspoort, noch een gelijkgestelde reistitel voor, blijkens de stukken van het administratief dossier. Verzoekers zijn niet ernstig waar zij voorhouden dat de gemachtigde van de staatssecretaris voorwaarden aan de wet zou toevoegen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij hun aanvraag het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister hebben gevoegd om hun identiteit aan te tonen. Verweerder stelt in de bestreden beslissing terecht vast dat het document niet gelijkgesteld kan worden met de documenten vernoemd in de omzendbrief van 21 juni 2007. Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister is immers een verblijfstitel, een erkenning door de administratieve diensten van het recht op tijdelijk verblijf op het Belgisch grondgebied van een vreemdeling. Dit document stelt de

identiteit van de houder niet vast, ook al worden zijn identiteitsgegevens erop vermeld. Deze motivering volstaat om de bestreden beslissing ten genoegen van recht te ondersteunen.

Verzoekers verwijten de verwerende partij nooit enige uitnodiging tot regularisatie van hun aanvraag te hebben mogen ontvangen. De Raad merkt op dat in de ontvankelijkheidsfase van de aanvraag om machtiging tot verblijf de bewijslast bij de verzoekers ligt en dat zij gehouden zijn de identiteit aan te tonen door een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde titel, of een kopie van de nationale identiteitskaart bij te voegen of door een geldige motivering te geven die toelaat betrokkenen vrij te stellen van deze voorwaarde. Het komt de verwerende partij niet toe de aanvraag tot machtiging tot verblijf te staven met de nodige documenten.

Waar verzoekers thans verwijzen naar een kopie van de paspoorten gevoegd bij het verzoekschrift kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekers pas voor het eerst in het kader van huidig beroep de nodige bewijsstukken aanbrengen. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient evenwel te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681). Zoals reeds gesteld, kwam het aan verzoekers toe om in hun aanvraag de nodige identiteitsdocumenten aan te brengen. Verweerder kon geen rekening houden met de paspoorten die verzoekers thans voor het eerst aanbrengen.

Verzoekers verwijzen naar hun aanvraag van 10 april 2013 en de bijlagen van hun aanvraag en merken op dat de aanvraag niet in het buitenland kan worden ingediend en zij hun leven in België willen uitbouwen. Zij betogen dat de aanvraag ontvankelijk en gegrond dient te worden verklaard.

In zoverre het de bedoeling van verzoekers lijkt te zijn om, aan de hand van de bijgevoegde stukken, de Raad hun aanvraag te laten onderzoeken met betrekking tot de ontvankelijkheid en gegrondheid, dient te worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidscontrole op de bestreden beslissing kan uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Dit houdt in dat de Raad, in het raam van de uitoefening van zijn annulatiebevoegdheid, niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid.

Een schending van artikel 9bis van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend vijftien door:	
mevr. N. MOONEN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN